

ГАБРОВСКО-ТО УЧИЛИЩЕ, И НЕГОВЫ-ТЪ ПЪРВЫ ПОПЕЧИТЕЛИ.

“Если Болгаре не перестанутъ поддерживать уже зародившейся у нихъ писменности ихъ будущіе Литераторы съ благодарностію будутъ отзываться о первомъ заведеніи и указивая на Габрово говорить : Вотъ Колибель нашей Литературы.”

(Денница Ново-Българскаго образованія стр. 24.)

Прѣди годинѣ-тѣ 1830 никѣдѣ по Българіи не е имало формалны учебны заведенія. Стѣсненіе-то на ученость-тѣ въ наше-то отечество въ прѣдни-тѣ вѣрмега не даваше възможность за учрежденія на правилны училища, а най-вече за Българскы. Единственны-тѣ разсадници на едно твърдѣ недостаточно образованіе бѣхъ така наричанны-тѣ *келіи* или *метосы*, въ кои-то кругъ-тѣ на ученіе то ся свѣршваше съ еднѣ слабѣ способность а въ черковно служеніе (1).

(1) Въ тѣзи *келіи* и *метосы*, по замыслы-тѣ на Гръцкѣ-тѣ Іерархіи за да погърчи Българскый-тѣ народъ, бѣхъ повечето настанены калугеры отъ светогорскы-тѣ гръцкы мѣнастыри и другы таквызи скытници Гръцы, които бѣхъ наводнили Тракіи и Българіи, а най-вече Македоніи, и подъ покровителството на Гърцытѣ владыцы распространявахъ Гръцкый-тѣ языкъ. Отстранены само нѣкои градища и незначителны